

Beskaffenhed, at man ganske kort Tid efter maatte vedtage en ny Lov med en Mængde Paragraffer for overhovedet at kunne praktisere de Love, man i Huj og Hast havde vedtaget i de to høje Ting. Det er de faktiske Forhold, og dem kommer man ikke udenom, hvor mange Gange Hr. Brorsen saa gentager, at det ikke var Jageri, før det var det.

Formanden: Hr. Christensen (Lødderup) har Ordet for en kort Bemærkning.

Christensen (Lødderup): Jeg synes ikke, den højtærede Landbrugsministers Svar paa min Forespørgsel er tilfredsstillende. Landbrugsministeren siger, at vi maa vente og se, hvor mange Ansøgninger der indkommer til den offentlige Jord, der skal udstykkes. Men dette kan ikke være en Norm for, hvor stort Begæret efter Jord er, idet de fleste Mennesker holder fast ved den Plads, hvorpaa de er fødte, og ikke ønsker at blive eksporteret hverken her eller der hen. Paa en Ø som Mors findes der kun en eneste Præstegaard, der skal udstykkes; der kan der blive 5, allerhøjest 6 Jordbrug, og saa vil ikke 20, 30 eller 40 Mennesker søge, for de ved, at de ikke kan komme i Betragtning. Jeg tror, der var 14 Ansøgninger til de faa Husmandsbrug, der kunde oprettes paa Karby Præstegaard. I Almindelighed har det været saaledes, at der i de sidste Aar i hvert enkelt Tilfælde er indkommet omtrent dobbelt saa mange Ansøgninger, som der kunde skaffes Jord til. Det vidner om stor Trang til Jord. Men, som sagt, vi kan ikke lade Ansøgningernes Antal være afgørende for, om der er stort Begær efter Jord eller ikke. Der blev sidste Aar paa Udstykningsforeningernes Generalforsamling vedtaget en Henstilling til Lovgivningsmagten om at faa et Forslag frem, der var i Stand til at skaffe nye Husmandsbrug. Denne Henstilling er forelagt for Rigsdagens forskellige Grupper og er senere indgivet til den daværende Landbrugsminister. Der er ikke foretaget noget i saa Henseende, og jeg henstiller derfor endnu en Gang indtrængende til den nuværende Landbrugsminister, at han tager Sagen under velvillig Overvejelse og søger at fremsætte et Lovforslag, hvorved det bliver muligt at oprette nye Husmandsbrug.

Hr. Brorsen har forlangt Oplysninger om, hvornaar de omtalte Husmandsbrug er nedlagte. Jeg kan ikke sige noget bestemt derom; de fleste er selvfølgelig blevet nedlagt i de første Aar af Krigen, men jeg

tillader mig at hævde, at der ogsaa senere er blevet nedlagt Husmandsbrug, uden at man ved, om der er kommet nogen Bevilling i saa Henseende, eller der overhovedet er indgivet Ansøgning om Bevilling til Brugenes Nedlæggelse. I en Kommune paa det nordlige Mors er, saa vidt mig bekendt, et Hus lagt ind under et Gaardmandsbrug; uden at spørge hverken Per eller Povl tager man og driver Jorden under Gaardmandsbruget og lader Huset staa og falde ned. Det er vel en Omgaaelse af Loven, som man egentlig ikke godt kan komme til Livs. Jeg har ikke, som Hr. Brorsen siger, sagt, at der i min Valgkreds, men at der i den Kommune, hvori jeg selv bor, er nedlagt lige saa mange Husmandsbrug, som der er blevet oprettet, til Trods for, at der er udstykket en stor Herregaard i den Kommune.

Formanden: Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg tror, Hr. Ulrich tager ganske fejl, naar han fremsætter den Paastand, at der neppe findes noget Jordareal i Danmark, hvortil der ikke fører Vej. Vi har haft mangfoldige Tilfælde i vort Udstykningsarbejde, hvor dette forekommer. Jeg vil gøre Hr. Ulrich opmærksom paa, at de allerfleste sjællandske Præstegaarde ligger saaledes, at Marken fører i en Spids ind til Byen, og Præstegaarden ligger med Gaardspladsen og Haven dækkende Jordloddens Bredde op til offentlig Vej. Vi har altsaa meget ofte det Tilfælde, at vi til de Arealer, som skal udstykkes af den yderste Del af Marken, maa føre Vejen ind over den tilbageblivende Del af Præstegaardsjorden — og det gør vi alle Vegne, hvor det kan gøres. Men hvor Forholdet er saaledes, at man da enten skal have Vejføring igennem Præstegaarden eller igennem Præstegaardshaven, er man henvist til, hvor det er muligt, at prøve paa at føre Vejen ind over Nabomarken til den nærmeste offentlige Vej. Jeg har staaet overfor det Forhold mangfoldige Gange.

Jeg kan godt forstaa, at Hr. Ulrich ikke anerkender, at Sogneraadet og Statens Jordlovsudvalg i Fællesskab er kompetente til at anvise, hvor Vejen rettelig bør gaa. Man kan altid have Betænkeligheder overfor sine Medmenneskers Dømmekraft, og jeg maa tilstaa, at jeg har faaet en Del Betænkeligheder overfor Hr. Ulrichs Dømmekraft om disse Forhold ved de af ham nu fremsatte Bemærkninger. Jeg tror, at man i al Almindelighed vil søge at komme frem